



Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 20. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pakalpojumu sniegšanas brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību, kapitāla brīva aprīte un uzņēmējdarbības brīvība – Ierobežojumi – Jaunu koncesiju piešķiršana azartspēļu tiešsaistes pārvaldībai – Tiesiskās noteiktības princips un tiesiskās palāvības aizsardzības princips – Konstitucionālās tiesas spriedums – Valsts tiesas pienākums vērsties Tiesā

Lieta C-322/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 4. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 7. jūnijā, tiesvedībā

Global Starnet Ltd

pret

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], S. Rodins [*S. Rodin*] (referents) un E. Regans [*E. Regan*],

ģenerālvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 6. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Global Starnet Ltd* vārdā – *B. Carbone, C. Barreca, S. Vinti* un *A. Scuderi, avvocati*,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *S. Fiorentino* un *P. G. Marrone, avvocati dello Stato*,
- Beļģijas valdības vārdā – *M. Jacobs* un *L. Van den Broeck*, pārstāves, kurām palīdz *P. Vlaemminck* un *R. Verbeke, advocaten*,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

- Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vláčil*, pārstāvji,
 - Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *M. Figueiredo*, kā arī *A. Silva Coelho* un *P. de Sousa Inês*, pārstāvji,
 - Eiropas Komisijas vārdā – *L. Malferrari* un *H. Tserepa-Lacombe*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 8. jūnija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 26., 49., 56., 63. un 267. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pantu, kā arī vispārējo tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Global Starnet Ltd* un *Ministero dell'Economia e delle Finanze* (Ekonomikas un finanšu ministrija, Itālija) un *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato* (Valsts monopolu autonomā pārvalde, Itālija, turpmāk tekstā – “AAMS”) par tādu nosacījumu noteikšanu, kuri piemērojami azartspēļu, izmantojot spēļu un izklaides automātus, tiešsaistes pārvaldībai, kā arī par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai azartspēļu, izmantojot šādus automātus, tiešsaistes pārvaldības tīkla izveidei un izmantošanai.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 2010. gada 13. decembra *legge n. 220 Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge di stabilità 2011)* (Likums Nr. 220 par valsts gada un daudzgadu budžeta veidošanas noteikumiem (2011. gada Stabilitātes likums), 2010. gada 21. decembra *GURI* Nr. 297 kārtējais pielikums, turpmāk tekstā – “Likums Nr. 220/2010”) 1. panta 78. punkta b) apakšpunktā ir noteikts:

“[..]

- 4) visā koncesijas darbības laikā ir jāsauglabā parādsaistību līmenis tādas attiecības [...] ietvaros, kas nepārsniedz Ekonomikas un finanšu ministrijas dekrētā noteikto vērtību;

[..]

- 8) saistībā ar darījumiem, kas ietver koncesionāra subjektīvās izmaiņas, ir jāsaņem iepriekšēja AAMS atļauja, pretējā gadījumā var tikt izbeigta koncesija; ar koncesionāra subjektīvām izmaiņām ir jāsaprot jebkurš koncesionāra īstenots uzņēmuma apvienošanas, sadalīšanas, nodošanas darījums, juridiskās adreses vai komercdarbības mērķa grozīšana, sabiedrības likvidācija, tomēr izņemot koncesionāra akciju pārdošanas vai izvietošanas darījumus regulētajā tirgū;
- 9) saistībā ar darījumiem, kas ietver kapitāldaļu, pat to kapitāldaļu, ar kurām tiek piešķirta kontrole un kuras pieder koncesionāram, nodošanu un kas var finanšu gadā, kurā darījums tiek īstenots, izraisīt Ekonomikas un finanšu ministrijas dekrētā paredzētā ipašuma stabilitātes indeksa samazināšanos, ir jāsaņem iepriekšēja AAMS atļauja, neskarot koncesionāra pienākumu šādos gadījumos atjaunot iepriekš minēto indeksu – pretējā gadījumā var tikt izbeigta koncesija –, veicot kapitāla palielināšanu vai izmantojot citus darījumus vai instrumentus, lai atjaunotu šo indeksu sešu mēnešu laikā no datuma, kurā konti ir tikuši apstiprināti;

[..]

17) peļņas no 6. punktā paredzētajām darbībām pārpalikuma izmantošana citiem mērķiem, nevis ieguldījumiem sakarā ar koncesiju darbības mērķi, ir iespējama tikai ar iepriekšēju AAMS atļauju;

[..]

23) sankcijas sodu formā ir paredzētas gadījumos, kad koncesionārs ir vainojams līguma, ar kuru piešķirta koncesija, klauzulu pārkāpumā, pat netiša pārkāpuma gadījumā; sankcijas ir diferencētas atkarībā no pārkāpuma smaguma, ievērojot sankciju samērīguma un efektivitātes principus;

[..]

25) ir paredzēts, ka koncesionārs, kas izbeidz darbību, pēc koncesijas darbības beigām turpina veikt parasto pārvaldību saistībā ar spēļu, kas ir koncesijas priekšmets, [likmju] pieņemšanas darbību pārvaldīšanu un ekspluatāciju līdz brīdim, kad pārvaldība un ekspluatēšana tiek nodota jaunam koncesionāram;

[..].”

4 Saskaņā ar šī likuma 1. panta 79. punktu koncesionāriem, kas ekspluatē publiskās azartspēles citādā veidā, nevis attālināti, ir jāparaksta koncesijas līguma pielikums, lai šo līgumu padarītu par atbilstošu šī likuma tiesību normām, kas norādītas iepriekšējā punktā.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

5 AAMS ir piešķirusi *Global Starnet* koncesiju, lai nodotu ekspluatācijā un operatīvi izmantotu tiešsaistes pārvaldības tīklu, kas aptver likumā atļautās azartspēles, izmantojot spēļu un izklaides automātus un ar tiem saistītās darbības, pamatojoties uz tiesību normu, kurā ir paredzēts, ka šāda veida koncesijas tiek piešķirtas esošiem koncesionāriem, tostarp *Global Starnet*, neizmantojot atlases procedūras, kas paredzētas citiem azartspēļu operatoriem.

6 Ar Likumu Nr. 220/2010 nosacījumi, kas jāizpilda, lai saņemtu koncesijas publisko azartspēļu organizēšanai un pārvaldībai, tika grozīti tādējādi, ka šie nosacījumi kļuva mazāk labvēlīgi *Global Starnet*. Saskaņā ar šo likumu AAMS pieņēma dekrētu par nosacījumu noteikšanu, kuri ir piemērojami azartspēļu, izmantojot spēļu un izklaides automātus, tiešsaistes pārvaldībai, kā arī uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai attiecībā uz azartspēļu, izmantojot šādus automātus, tiešsaistes pārvaldības tīkla izveidošanu un izmantošanu.

7 *Global Starnet* pārsūdzēja šos abus administratīvos aktus, iesniedzot pieteikumu *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija).

8 Tā kā šī tiesa noraidīja *Global Starnet* pieteikumu, šī sabiedrība iesniedza apelācijas sūdzību *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija), vispirms apgalvojot, ka ir pārkāpts tiesiskās palāvības aizsardzības princips, jo ar Likumu Nr. 220/2010 tika atļauts iekļaut koncesionāra darbības nosacījumus saistībā ar publisko azartspēļu organizēšanu un pārvaldīšanu, ievērojami grozot esošā koncesijas līguma būtību. Turpinājumā tā apgalvoja, ka ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, ciktāl tā atrodas nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar jauniem konkurentiem, kam nav parādu, un ka šis likums nav saderīgs ar Savienības tiesību principiem, saskaņā ar kuriem ir atceļami visi šķēršļi preču brīvas aprites un pakalpojumu sniegšanas brīvības attīstībai. Visbeidzot, *Global Starnet* apgalvoja, ka strīdīgās Likuma Nr. 220/2010 tiesību normas ir nekonstitucionālas, jo tās ir pretrunā uzņēmējdarbības brīvībai, un ka

uzaicinājums iesniegt piedāvājumus koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai attiecībā uz tiešsaistes azartspēļu pārvaldīšanas tīkla izveidi šādos spēļu automātos un ekspluatēšanu ir prettiesisks, jo tas var izraisīt šīs sabiedrības izslēgšanu no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras.

- 9) 2013. gada 2. septembrī *Consiglio di Stato* (Valsts padome) ar savu spriedumu, kas nav galīgs, daļēji apmierināja *Global Starnet* apelācijas sūdzību. Tā tostarp nosprieda, ka šī sabiedrība bija spiesta piedalīties jaunā atlases procedūrā, lai gan saskaņā ar tiesību aktiem, kas bija spēkā brīdī, kad tika noslēgts koncesijas līgums, kura līgumslēdzēja puse ir šī sabiedrība, esošajiem koncesionāriem nebija jāpiedalās atlases procedūrā, un ka tai prettiesiski ir noteikts mazāk labvēlīgs līgums, lai gan šī sabiedrība ir veikusi ieguldījumus, paļaujoties uz to, ka sākotnējā koncesija turpināsies bez pārtraukuma, pilnībā pieļaujot jaunu konkurentu piekļuvi.
- 10) Pēc iesniedzējtiesas ierosmes, kas ir izvirzījusi jautājumu par Likuma Nr. 220/2010 1. panta 79. punkta konstitucionalitāti, *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa, Itālija) ar savu 2015. gada 31. marta spriedumu Nr. 56/2015 ir nospriedusi, ka tiesiskās paļāvības un tiesiskās noteiktības principi ir vērtības, kuras aizsargā Itālijas Konstitūcija, taču ne absolūti un ne bez nekādām atkāpēm. Saistībā ar sabiedrisko pakalpojumu koncesijām šī tiesa konstatēja, ka valsts iejaukšanās iespēja, kas izraisa sākotnējo nosacījumu grozīšanu, ir jāuzskata par raksturīgu koncesiju līgumiskajām attiecībām no to paša sākuma; tas ir vēl jo vairāk iespējams tik delikātā jomā kā publiskās azartspēles, kuras ir valsts likumdevēja īpašas un nepārtrauktas uzmanības lokā. Līdz ar to nav pārkāptas ne šīs vērtības, ne uzņēmējdarbības brīvība. Turklāt ar attiecīgajām tiesību normām noteiktie ierobežojumi pat šajā lietā ir minimāls pasākums, lai atjaunotu vienlīdzīgas attieksmes pret [azartspēļu tiešsaistes tīkla] pārvaldītājiem principu, ko pilnībā attaisno esošā koncesionāra situācija, kuram ir priekšrocība, jo tam nav jāpiedalās jaunā atlases procedūrā. Turklāt attiecīgās tiesību normas tādējādi nav ne acīmredzami neatbilstošas salīdzinājumā ar valsts likumdevēja noteiktajiem mērķiem, ne nesamērīgas salīdzinājumā ar koncesijas līgumisko attiecību saturu un būtību, ne arī tās ievieš nepanesamus papildu apgrūtinājumus. Visbeidzot, *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) nosprieda, ka tas, ka, iespējams, pilnībā vai daļēji ir zaudēta daļa no ieguldītā kapitāla, sliktākajā gadījumā ir vienīgi netiešas sekas ierobežojumiem, kuri ar apstrīdētajām tiesību normām ir noteikti attiecībā uz pārvaldību un kā tādi ir ārpus tiesību saņemt kompensāciju aizsardzības jomas.
- 11) Pēc šī *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) sprieduma, ar ko Likuma Nr. 220/2010 1. panta 79. punkts tika izvērtēts Itālijas Konstitūcijas normu gaismā, kuru saturs, pēc iesniedzējtiesas domām, būtībā ir ekvivalents atbilstošajām Līguma tiesību normām, iesniedzējtiesa uzskatīja par nepieciešamu iesniegt Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 12) Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Galvenokārt – vai LESD 267. panta trešā daļa var tikt interpretēta tādējādi, ka pēdējās instances tiesai nav beznosacījuma pienākums vērsties Tiesā ar prejudiciālu jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju, ja attiecīgās tiesvedības gaitā Konstitucionālā tiesa jau ir izvērtējusi valsts tiesiskā regulējuma atbilstību Konstitūcijai, būtībā izmantojot tos pašus normatīvos kritērijus, kurus tiek lūgts interpretēt Tiesai, pat ja šie kritēriji formāli atšķiras, jo ir noteikti Konstitūcijas, nevis Līgumu normās?
- 2) Pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa uz pirmo jautājumu par LESD 267. panta trešās daļas interpretāciju atbildētu tādējādi, ka prejudiciāls nolēmums ir jālūdz obligāti, – vai tiesību normas un principi, kas ietverti [LESD 26., 49., 56. un 63. pantā] un Pamattiesību hartas 16. pantā [..], kā arī vispārējais tiesiskās paļāvības aizsardzības princips (kas ir viens no Savienības pamatprincipiem, kā Tiesa ir nospriedusi 2013. gada 14. marta spriedumā lietā *Agrargenossenschaft Neuzelle* (C-545/11, EU:C:2013:169)) liedz pieņemt un piemērot tādu valsts tiesisko regulējumu (Likuma Nr. 220/2010 1. panta 78. punkta b) apakšpunkta 4., 8., 9., 17., 23. un 25. punkts), ar ko attiecībā uz

koncesionāriem, kuri jau ir koncesionāri likumā atļauto azartspēļu tiešsaistes pārvaldības jomā, ir paredzētas jaunas prasības un jauni pienākumi, papildinot jau spēkā esošo vienošanos (un neparedzot pakāpeniskas pielāgošanās termiņu)?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 13 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 267. panta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kuras nolēmumi nav pārsūdzami, nav jāuzdod prejudiciālais jautājums par Savienības tiesību interpretāciju, ja šis pašas valsts tiesvedības ietvaros attiecīgās dalībvalsts konstitucionālā tiesa ir izvērtējusi valsts tiesību normu konstitucionalitāti, ņemot vērā atsauces tiesību normas, kurām ir analogisks saturs kā Savienības tiesību normām.
- 14 Vispirms ir jānorāda, ka iesniedzējtiesa pirms vēršanās Tiesā ir uzdevusi *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) jautājumu par valsts tiesību normu, uz kurām attiecas arī otrais prejudiciālais jautājums, konstitucionalitāti. *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa), atbildot uz šo jautājumu, ir spriedusi par šo tiesību normu atbilstīgumu ne vien Savienības tiesībām, bet arī Itālijas Konstitūcijas normām, kuras iesniedzējtiesa uzskata būtībā par tādām pašām atsauces normām kā LESD 26., 49., 56. un 63. pants un Pamattiesību hartas 16. pants, kā arī tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi.

Par pieņemamību

- 15 Itālijas valdība apstrīd pirmā jautājuma pieņemamību, minot šādus argumentus.
- 16 Pirmkārt, valsts tiesai, lemjot pēdējā instancē, vispirms esot jāizvērtē jautājums, lai nepieļautu, ka lietas dalībnieki to izmanto ļaunprātīgi. Otrkārt, neesot nekāda iemesla jautāt, vai tai ir jāievēro *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) interpretācija, jo šīs tiesas nolēmumi, ar kuriem noraidīti konstitucionalitātes jautājumi, nav saistoši valsts tiesai. Treškārt, tā kā iesniedzējtiesa ir uzskatījusi, ka jautājums par valsts tiesību konstitucionalitāti ir nepieciešamas strīda atrisināšanai, un līdz ar to ir uzdevusi jautājumus *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa), tā esot nospriedusi, ka apstrīdētās valsts tiesību normas ir atbilstošas Savienības tiesībām. Ceturtkārt, pirmais jautājums esot tīri hipotētisks un līdz ar to nepieņemams, jo iesniedzējtiesai esot bijis jāvēršas *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) ar jautājumu par to, ka pamatlietā aplūkotās tiesību normas, iespējams, ir pretrunā Savienības tiesībām, pirms vērsties Tiesā ar šādu jautājumu.
- 17 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka LESD 267. pantā noteiktās sadarbības starp Tiesu un valstu tiesām procedūras ietvaros tikai valsts tiesa, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kas, ņemot vērā lietas īpatnības, izvērtē gan to, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir vajadzīgs, lai šī tiesa varētu taisīt spriedumu, gan to, cik atbilstīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi. Tādēļ, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir jālemj. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu tikai tad, ja acīmredzami ir skaidrs, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesas rīcībā nav tādu vajadzīgo ziņu par faktiskajiem vai tiesiskajiem apstākļiem, lai varētu sniegt noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2016. gada 7. jūlijs, *Muladi*, C-447/15, EU:C:2016:533, 33. punkts).
- 18 Šajā lietā nav acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nebūtu nekāda sakara ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai priekšmetu vai ka problēma būtu hipotētiska.

- 19 Turklāt, ņemot vērā iepriekš minēto judikatūru, tam, vai iesniedzējtiesai ir saistoša *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) veikta valsts tiesiskā regulējuma interpretācija vai arī tai bija jāvērtē iepriekš minētajā tiesā ar jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju, nav nozīmes, lai novērtētu pirmā jautājuma pieņemamību.
- 20 No tā izriet, ka pirmais jautājums ir pieņemams.

Par lietas būtību

- 21 Ir jāatgādina, ka valsts tiesai, kura izskata strīdu saistībā ar Savienības tiesībām un kura uzskata, ka valsts tiesību norma ir ne vien pretrunā Savienības tiesībām, bet arī neatbilst konstitūcijai, nav liegtas tiesības vai tā netiek atbrīvota no LESD 267. pantā paredzētā pienākuma uzdot Tiesai jautājumus par Savienības tiesību interpretāciju vai spēkā esamību, pamatojoties uz to, ka jautājums par valsts tiesību normas neatbilstību konstitūcijai ir obligāti jāiesniedz konstitucionālajā tiesā. Proti, Savienības tiesību efektivitāte tiktu apdraudēta, ja obligāta vērsšanās konstitucionālajā tiesā varētu traucēt valsts tiesai, kura izskata strīdu saistībā ar Savienības tiesībām, īstenot tai ar LESD 267. pantu piešķirtās tiesības uzdot Tiesai jautājumus par Savienības tiesību interpretāciju vai spēkā esamību, lai varētu spriest par to, vai valsts tiesību norma atbilst Savienības tiesībām (spriedums, 2015. gada 4. jūnijs, *Kernkraftwerke Lippe-Ems*, C-5/14, EU:C:2015:354, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 No visiem šiem apsvērumiem Tiesa ir secinājusi, ka ar LESD 267. pantu ieviestā Tiesas un valsts tiesu sadarbības sistēmas darbība un Savienības tiesību pārākuma princips paredz, ka valsts tiesai ir jāspēj jebkurā tiesvedības brīdī, ko tā uzskata par piemērotu, un pat pēc tam, kad ir noslēdzies blakusprocess, kurā tiek pārbaudīta atbilstība konstitūcijai, uzdot Tiesai jebkādu prejudiciālu jautājumu, ko tā uzskata par vajadzīgu (spriedums, 2015. gada 4. jūnijs, *Kernkraftwerke Lippe-Ems*, C-5/14, EU:C:2015:354, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 23 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Savienības tiesību efektivitāte tiktu apdraudēta un LESD 267. panta lietderīgā iedarbība tiktu vājināta, ja tā procesa dēļ, kurā tiek pārbaudīta atbilstība konstitūcijai, būtu traucēta valsts tiesas iespēja vērsties Tiesā ar prejudiciāliem jautājumiem un nekavējoties piemērot Savienības tiesības atbilstoši Tiesas nolējumam vai judikatūrai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 4. jūnijs, *Kernkraftwerke Lippe-Ems*, C-5/14, EU:C:2015:354, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 24 Turklāt, lai gan ir taisnība, ka ar LESD 267. pantu izveidotā procedūra ir Tiesas un valsts tiesu sadarbības instruments, kura ietvaros pirmā sniedz otrajām tādas Savienības tiesību interpretācijas norādes, kas tām ir nepieciešamas, lai atrisinātu tajās izskatāmās lietas, tomēr ir jāatzīst, ka tad, kad nepastāv nekādas valsts tiesas nolēmuma pārsūdzēšanas iespējas, valsts tiesai principā ir pienākums vērsties Tiesā LESD atbilstoši 267. panta trešajai daļai, ja tai ir jāizskata jautājums par Savienības tiesību interpretāciju (skat. spriedumu, 2015. gada 9. septembris, *Ferreira da Silva e Brito* u.c., C-160/14, EU:C:2015:565, 37. punkts).
- 25 Tam, ka *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) ir spriedusi par valsts tiesību normu atbilstīgumu – uz ko arī attiecas otrs prejudiciālais jautājums – Itālijas Konstitūcijas normām, kuras iesniedzējtiesa būtībā uzskata par tādām pašām atsaucēs normām kā LESD 26., 49., 56. un 63. pants un Pamattiesību hartas 16. pants, nav nekādas ietekmes uz LESD 267. pantā paredzēto pienākumu vērsties Tiesā ar jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju.
- 26 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 267. panta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kuras nolēmumi nav pārsūdzami, principā ir jāiesniedz prejudiciālais jautājums par Savienības tiesību interpretāciju, pat ja šīs pašas valsts tiesvedības ietvaros attiecīgās dalībvalsts konstitucionālā tiesa ir izvērtējusi valsts tiesību normu konstitucionalitāti, ņemot vērā atsaucēs tiesību normas, kurām ir analogisks saturs kā Savienības tiesību normām.

Par otro jautājumu

- 27 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 26., 49., 56. un 63. pants, Pamattiesību hartas 16. pants, kā arī tiesiskās palāvības aizsardzības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem neatbilst pamatlietā aplūkots tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru personām, kas jau ir koncesionāri likumā atļauto azartspēļu tiešsaistes pārvaldības jomā, ir paredzēti jauni nosacījumi to darbībai, pievienojot pielikumu esošajam līgumam.
- 28 Šajā gadījumā ar Likuma Nr. 220/2010 1. panta 78. punkta b) apakšpunkta 4., 8., 9., 17., 23. un 25. punktu esošajiem koncesionāriem tika paredzēti seši jauni nosacījumi, kas attiecas uz to darbību. Tie attiecīgi ietver pienākumu saglabāt parādsaistības robežās, kas nepārsniedz dekrētā noteikto vērtību, saņemt iepriekšēju AAMS atļauju darījumiem, kuri var ietvert grozījumus saistībā ar koncesionāra juridisko personu – pretējā gadījumā var tikt zaudēta koncesija, saņemt iepriekšēju AAMS atļauju koncesionāram piederošu kapitāldaļu nodošanai, kuras rezultātā var samazināties dekrētā noteiktais īpašuma stabilitātes indekss, neskarot koncesionāra pienākumu šajos gadījumos atjaunot šo indeksu, – pretējā gadījumā var tikt zaudēta koncesija, saņemt iepriekšēju AAMS atļauju noteiktu darbību peļņas pārpalikuma izmantošanai citiem mērķiem, kas nav saistīti ar koncesijas priekšmetu, sankciju noteikšanu diferencētu sodu formā atkarībā no pārkāpuma smaguma, ievērojot samērīguma un efektivitātes principus, ja koncesionārs vainojams līguma klauzulu pārkāpumā, pat netīša pārkāpuma gadījumā, un koncesionāra pienākumu, ja tas izbeidz savu darbību, turpināt ar koncesijas priekšmetu saistīto darbību parasto pārvaldību, līdz šī pārvaldība un izmantošana tiek nodota jaunam koncesionāram.

Ievada apsvērumi

- 29 Ir jāatgādina – ja valsts tiesiskais regulējums vienlaicīgi ir saistīts ar vairākām pamatbrīvībām, Tiesa principā to izvērtē tikai attiecībā uz vienu no šīm pamatbrīvībām, ja izrādās, ka konkrētās lietas apstākļos pārējās ir visai otršķirīgas salīdzinājumā ar pirmo un var būt saistītas ar to (skat. rīkojumu, 2016. gada 28. septembris, *Durante*, C-438/15, nav publicēts, EU:C:2016:728, 14. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Šādos apstākļos Tiesa ir nospriedusi, ka dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru saimnieciskās darbības veikšanai ir jāsaņem koncesija un kurā ir paredzēti dažādi koncesijas zaudēšanas gadījumi, ierobežo LESD 49. un 56. pantā garantētās brīvības (spriedums, 2016. gada 28. janvāris, *Laezza*, C-375/14, EU:C:2016:60, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 Turklāt saistībā ar LESD 34. un 35. panta piemērojamību ir jāatgādina, ka uz azartspēļu automātu izmantošanu neatkarīgi no tā, vai tā ir nodalāma no šādu iekārtu ražošanas, importēšanas vai izplatīšanas, neattiecas šie panti, kas saistīti ar preču brīvu apriti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 11. septembris, *Anomar* u.c., C-6/01, EU:C:2003:446, 56. punkts).
- 32 Saistībā ar LESD 63. panta piemērojamību būtu jāpiebilst – jo iesniedzējtiesa nav sniegusi norādes par pretējo –, ka pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma iespējamās ierobežojošās sekas attiecībā uz kapitāla brīvu apriti un maksājumu brīvību varētu būt vienīgi nenovēršamas sekas iespējamajiem ierobežojumiem, kas noteikti LESD 49. un 56. pantā garantētajām brīvībām.
- 33 Visbeidzot, saistībā ar LESD 26. pantu ir jānorāda, ka no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka pamatlieta neattiecas uz Savienības vai tās iestāžu kompetenci veikt šajā pantā paredzētos pasākumus.
- 34 No tā izriet, ka uz otro jautājumu ir jāatbild vienīgi saistībā ar LESD 49. un 56. pantu, Pamattiesību hartas 16. pantu, kā arī tiesiskās palāvības aizsardzības principu.

Par LESD 49. un 56. pantā garantēto brīvību ierobežojumu

- 35 Ir jāatgādina, ka par brīvības veikt uzņēmējdarbību un/vai pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumiem ir jāuzskata visi pasākumi, kas aizliedz, traucē vai padara mazāk pievilcīgu LESD 49. un 56. pantā garantēto brīvību īstenošanu (skat. spriedumu, 2015. gada 22. janvāris, *Stanley International Betting un Stanleybet Malta*, C-463/13, EU:C:2015:25, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 36 Šajā gadījumā jaunie nosacījumi, kas esošajiem koncesionāriem saistībā ar to darbību ir paredzēti ar Likuma Nr. 220/2010 1. panta 78. punkta b) apakšpunkta 4., 8., 9., 17., 23. un 25. punktu, kā tas izklāstīts šī sprieduma 28. punktā, var padarīt LESD 49. un 56. pantā paredzēto brīvību izmantošanu mazāk pievilcīgu vai pat neiespējamu, jo šie nosacījumi var mazināt viņu ieguldījumu ienesīgumu.
- 37 Līdz ar to šie pasākumi ir LESD 49. un 56. pantā garantēto brīvību ierobežojums.
- 38 Jāizvērtē, vai šādi ierobežojumi tomēr var būt attaisnoti.

Par LESD 49. un 56. pantā garantēto brīvību ierobežojuma attaisnojumu

– Par primāru vispārējo interešu apsvērumu esamību

- 39 Ir jāatgādina, ka azartspēļu tiesiskais regulējums ir viena no jomām, kurā dalībvalstu vidū pastāv būtiskas atšķirības morāles, reliģijas un kultūras aspektos. Tā kā šis jautājums Savienības līmenī nav saskaņots, dalībvalstīm ir plaša novērtējuma brīvība attiecībā uz patērētāju un sabiedriskās kārtības aizsardzības līmeņa izvēli, kādu tās uzskata par vispiemērotāko (spriedums, 2016. gada 8. septembris, *Politanò*, C-225/15, EU:C:2016:645, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Līdz ar to dalībvalstis var brīvi noteikt savas politikas mērķus azartspēļu jomā un vajadzības gadījumā precīzi definēt nepieciešamo aizsardzības līmeni. Tomēr dalībvalstu noteiktajiem ierobežojumiem ir jāatbilst nosacījumiem, kas izriet no Tiesas judikatūras attiecībā tostarp uz to attaisnojumu ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem un to samērīgumu (spriedums, 2016. gada 8. septembris, *Politanò*, C-225/15, EU:C:2016:645, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 41 Šajā gadījumā no pamatlietā aplūkoto valsts tiesību normu satura izriet, kā jau ģenerālvokāts to ir norādījis savu secinājumu 43. punktā, ka šo tiesību normu mērķis it īpaši ir nostiprināt koncesionāru ekonomisko un finanšu stabilitāti, uzlabot to reputāciju un uzticamību, kā arī cīnīties pret noziedzību.
- 42 Ņemot vērā ar azartspēlēm saistītās situācijas īpatnību, šādi mērķi var būt primāri vispārējo interešu apsvērumi, kas var attaisnot tādus pamatbrīvību ierobežojumus, par kādiem ir runa pamatlietā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 8. septembris, *Politanò*, C-225/15, EU:C:2016:645, 42. un 43. punkts).
- 43 Mērķu noteikšana, kurus faktiski tiecas īstenot pamatlietā aplūkotās valsts tiesību normas, katrā ziņā ietilpst iesniedzējtiesas kompetencē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 28. janvāris, *Laezza*, C-375/14, EU:C:2016:60, 35. punkts).
- 44 Turklāt ir jāatgādina, ka, ja dalībvalsts norāda primārus vispārējo interešu apsvērumus, lai attaisnotu tiesisko regulējumu, kas var radīt šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvībai, šis attaisnojums ir arī jāinterpretē vispārējo Savienības tiesību principu un it īpaši šobrīd Pamattiesību hartā garantēto pamattiesību gaismā. Tādējādi paredzēto attaisnojumu var attiecināt uz konkrēto valsts tiesisko regulējumu vienīgi tad, ja tas atbilst šiem principiem, kā arī šīm tiesībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 11. jūnijs, *Berlington Hungary u.c.*, C-98/14, EU:C:2015:386, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 Šajā lietā iesniedzējtiesa jautā, vai tiesiskās noteiktības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi, kā arī Pamattiesību hartas 16. pantā nostiprinātā uzņēmējdarbības brīvība nepieļauj tādu tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkotais, kas izklāstīts šī sprieduma 28. punktā, saskaņā ar kuru personām, kas jau ir koncesionāri likumā atļauto tiešsaistes azartspēļu pārvaldības jomā, ir paredzēti jauni nosacījumi to darbībai, pievienojot pielikumu esošajam līgumam.

– *Par tiesiskās paļāvības aizsardzības principu*

46 Ir jāuzsver, ka tiesiskās noteiktības princips, no kura izriet tiesiskās paļāvības aizsardzības princips, tostarp paredz, ka tiesību normām jābūt skaidrām, precīzām un to sekām ir jābūt paredzamām, it īpaši tad, kad tās var radīt nelabvēlīgas sekas indivīdiem un uzņēmumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 11. jūnijs, *Berlington Hungary* u.c., C-98/14, EU:C:2015:386, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

47 Tomēr tirgus dalībniekam nav iespējams paļauties uz to, ka tiesību akti pilnīgi noteikti netiks grozīti, bet vienīgi apstrīdēt šādu grozījumu piemērošanas noteikumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 11. jūnijs, *Berlington Hungary* u.c., C-98/14, EU:C:2015:386, 78. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Šajā ziņā ir jānorāda, ka valsts likumdevējam ir jāparedz pietiekami ilgs pārejas posms, lai tirgus dalībnieki varētu pielāgoties, vai saprātīga kompensācijas sistēma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 11. jūnijs, *Berlington Hungary* u.c., C-98/14, EU:C:2015:386, 85. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Lai gan, protams, iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, ņemot vērā iepriekšējos punktos izklāstīto judikatūru un visaptveroši izvērtējot visus atbilstošos apstākļus, vai pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums atbilst tiesiskās paļāvības aizsardzības principam, ir jānorāda, ka no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka Likumā Nr. 220/2010 ir paredzēts 180 dienu termiņš kopš tā stāšanās spēkā, lai ieviestu jaunus nosacījumus, kuri tajā ir noteikti līdz ar līguma pielikuma parakstīšanu; šis termiņš principā šķiet pietiekams, lai koncesionārs varētu pielāgoties šiem nosacījumiem.

– *Par uzņēmējdarbības brīvību*

50 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, valsts tiesiskā regulējuma radītā ierobežojuma izvērtējums saistībā ar LESD 49. un 56. pantu attiecas arī uz varbūtējiem Pamattiesību hartas 15.–17. pantā paredzēto tiesību un brīvību īstenošanas ierobežojumiem, no kā izriet, ka nav nepieciešama atsevišķa pārbaude saistībā ar uzņēmējdarbības brīvību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 30. aprīlis, *Pfleger* u.c., C-390/12, EU:C:2014:281, 60. punkts, kā arī 2015. gada 11. jūnijs, *Berlington Hungary* u.c., C-98/14, EU:C:2015:386, 91. punkts).

Par LESD 49. un 56. pantā garantēto brīvību, kā arī uzņēmējdarbības brīvības ierobežojuma samērīgumu

51 Saistībā ar Likuma Nr. 220/2010 1. panta 78. punkta b) apakšpunkta 4., 8., 9., 17., 23. un 25. punktā noteikto pasākumu samērīgumu ir jāizvērtē, vai šie pasākumi ir atbilstoši, lai garantētu paredzēto mērķu sasniegšanu, un nepārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo, tostarp nodrošinot, ka pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums patiesi atbilst centieniem tos sasniegt saskanīgā un sistemātiskā veidā (spriedums, 2016. gada 8. septembris, *Politanò*, C-225/15, EU:C:2016:645, 44. punkts).

- 52 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka iesniedzējtiesai, ņemot vērā Tiesas sniegto informāciju, visu apstākļu visaptveroša vērtējuma ietvaros ir jāpārbauda, vai pamatlietā aplūkotie ierobežojumi atbilst nosacījumiem, kas izriet no Tiesas judikatūras attiecībā uz to samērīgumu (spriedums, 2016. gada 8. septembris, *Politanò*, C-225/15, EU:C:2016:645, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 53 Ir jāatgādina, ka Likuma Nr. 220/2010 1. panta 78. punkta b) apakšpunkta 8., 9. un 17. punktā noteiktie pasākumi, ar kuriem tiek paredzēta iepriekšēja AAMS atļauja attiecīgi darījumiem, kas var ietvert grozījumus saistībā ar koncesionāra juridisko personu tādi koncesionāram piederošo kapitāldaļu nodošanai, kura var izraisīt dekrētā noteiktā īpašuma stabilitātes indeksa samazināšanos, kā arī noteiktas darbības peļņas pārpalikuma izmantošanai citiem mērķiem, kas nav saistīti ar koncesijas priekšmetu.
- 54 Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai kritēriji, kas nosaka AAMS pilnvaras izsniegt iepriekšējas atļaujas, ir atbilstoši, lai garantētu paredzēto mērķu sasniegšanu un nepārsniedz šo mērķu sasniegšanai nepieciešamo.
- 55 Turklāt Likuma Nr. 220/2010 1. panta 78. punkta b) apakšpunkta 4. un 9. punktā noteiktie pasākumi, proti, attiecīgi pienākums saglabāt parādsaistības robežās, kas nepārsniedz dekrētā noteikto vērtību, un iepriekšējas AAMS atļaujas saņemšana tādi koncesionāram piederošo kapitāldaļu nodošanai, kas var izraisīt dekrētā noteiktā īpašuma stabilitātes indeksa samazināšanos, šķiet, ir noderīgi, lai nodrošinātu zināmu tirgus dalībnieka finanšu kapacitāti un garantētu, ka tas ir spējīgs izpildīt pienākumus, kuri izriet no tiešsaistes azartspēļu tīkla pārvaldīšanas nodošanas ekspluatācijā un ekspluatācijas.
- 56 Iesniedzējtiesai ir jānodrošina, ka – saistībā ar pirmo no šiem pasākumiem – parādsaistību attiecība un – saistībā ar otro pasākumu – īpašuma stabilitātes indekss nepārsniedz šī mērķa sasniegšanai nepieciešamo.
- 57 Turklāt saistībā ar Likuma Nr. 220/2010 1. panta 78. punkta b) apakšpunkta 8. un 17. punktā noteiktajiem pasākumiem, proti, attiecīgi prasību par iepriekšēju AAMS atļauju darījumiem, kas var ietvert grozījumus saistībā ar koncesionāra juridisko personu – pretējā gadījumā pastāvēt iespējai zaudēt koncesiju, un prasību par iepriekšēju AAMS atļauju noteiktu darbību peļņas pārpalikuma izmantošanai citiem mērķiem, kas nav saistīti ar koncesijas priekšmetu, ir jānorāda, ka, tā kā tie var novērst organizētās noziedzības ietekmi uz pamatlietā aplūkotajām darbībām, kā arī novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tie var būt noderīgi cīņai ar noziedzību un nepārsniedz šī mērķa sasniegšanai nepieciešamo.
- 58 Runājot par Likuma Nr. 220/2010 1. panta 78. punkta b) apakšpunkta 25. punktā noteikto pasākumu, proti, koncesionāra pienākumu turpināt ar koncesijas priekšmetu saistīto darbību parasto pārvaldību, līdz šī pārvaldība un izmantošana tiek nodota jaunam koncesionāram, šis pasākums var nodrošināt likumīgās darbības, kas ietver likmju pieņemšanu, turpinātību, lai izskaustu prettiesiskas paralēlas darbības attīstību, un līdz ar to šis pasākums var veicināt cīņu ar noziedzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 28. janvāris, *Laezza*, C-375/14, EU:C:2016:60, 33. un 34. punkts).
- 59 Tomēr iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai koncesionāru mazāk apgrūtināošs pasākums ļautu sasniegt to pašu mērķi, ņemot vērā, ka koncesionāram, lai sniegtu ieguldījumu vispārējās interesēs, ir jāsniedz ar koncesijas priekšmetu saistītie pakalpojumi eventuāli nenoteiktā laikposmā un ar negatīvu bilanci.
- 60 Saistībā ar Likuma Nr. 220/2010 1. panta 78. punkta b) apakšpunkta 23. punktā noteikto pasākumu, proti, sankciju sodu formā uzlikšanu, ja koncesionārs ir pieļāvis liguma klauzulu pārkāpumu, pat nejauša pārkāpuma gadījumā, ir jāatgādina, ka sankcijas neatbilst Savienības tiesībām tad, ja to piemērošanas nosacījumi paši neatbilst Savienības tiesībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 6. marts, *Placanica* u.c., C-338/04, C-359/04 un C-360/04, EU:C:2007:133, 69. punkts). Sankcijas

nedrīkst pārsniegt to, kas ir nepieciešams paredzēto mērķu sasniegšanai, un sankcija nedrīkst būt tik nesamērīga ar pārkāpuma smagumu, ka tā kļūst par šķērslī Līgumos noteiktajām brīvībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 5. jūlijs, *Ntioni* un *Pikoulas*, C-430/05, EU:C:2007:410, 54. punkts).

- 61 Lai izvērtētu, vai sankcija atbilst samērīguma principam, valsts tiesai tostarp ir jāņem vērā pārkāpuma, par kuru iecerēts sodīt ar šo sankciju, raksturs un smagums, kā arī nosacījumi tās apmēra noteikšanai (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 8. maijs, *Ecotrade*, C-95/07 un C-96/07, EU:C:2008:267, 65.–67. punkts, kā arī 2013. gada 20. jūnijs, *Rodopi-M 91*, C-259/12, EU:C:2013:414, 38. punkts).
- 62 Šajā lietā atbilstoši Likuma Nr. 220/2010 1. panta 78. punkta b) apakšpunkta 23. punktam sankcijām ir jābūt “diferencētām atkarībā no pārkāpuma smaguma, ievērojot sankciju samērīguma un efektivitātes principus”. Līdz ar to ne no šī formulējuma, ne no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem neizriet, ka šajā tiesību normā paredzētās sankcijas būtu pretrunā Savienības tiesībām.
- 63 Turklāt ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka objektīvās atbildības sistēmas ieviešana nav nesamērīga ar sasniedzamajiem mērķiem, ja šī sistēma ir tāda, kas mudina attiecīgās personas ievērot regulas noteikumus, un ja sasniedzamie mērķi atbilst vispārējām interesēm, kuras var pamatot šādas sistēmas ieviešanu (spriedums, 2012. gada 9. februāris, *Urbán*, C-210/10, EU:C:2012:64, 48. punkts).
- 64 Tāda sistēma kā pamatlietā aplūkotā, saskaņā ar kuru sankcija var tikt uzlikta pat par netīši izdarītu pārkāpumu, ja koncesionārs ir pieļāvis līguma klauzulu pārkāpumu, arī nav pretrunā Savienības tiesībām.
- 65 No visa iepriekš minētā izriet, ka uz otro jautājumu ir jāatbild, ka LESD 49. un 56. pants, kā arī tiesiskās palāvības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, saskaņā ar kuru personām, kas jau ir koncesionāri likumā atļauto azartspēļu tiešsaistes pārvaldības jomā, ir paredzēti jauni nosacījumi to darbībai, pievienojot pielikumu esošajam līgumam, ja iesniedzējtiesa secina, ka šādu tiesisko regulējumu var attaisnot primāri vispārējo interešu apsvērumi, ka tas ir atbilstošs paredzēto mērķu sasniegšanai un nepārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 66 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) LESD 267. panta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kuras nolēmumi nav pārsūdzami, principā ir jāiesniedz prejudiciālais jautājums par Savienības tiesību interpretāciju, pat ja šis pašas valsts tiesvedības ietvaros attiecīgās dalībvalsts konstitucionālā tiesa ir izvērtējusi valsts tiesību normu konstitucionalitāti, ņemot vērā atsauces tiesību normas, kurām ir analogisks saturs kā Savienības tiesību normām;
- 2) LESD 49. un 56. pants, kā arī tiesiskās palāvības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, saskaņā ar kuru personām, kas jau ir koncesionāri likumā atļauto azartspēļu tiešsaistes pārvaldības jomā, ir paredzēti jauni nosacījumi to darbībai, pievienojot pielikumu esošajam līgumam, ja iesniedzējtiesa secina, ka šādu tiesisko regulējumu var attaisnot primāri vispārējo interešu apsvērumi, ka tas ir atbilstošs paredzēto mērķu sasniegšanai un nepārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo.

[Paraksti]

